

F. t. l. om naturbeskyttelse

anledning til ca. 1.000 sager hos fredningsnævne, og det anslås, at ca. 300 af sagerne vedrører godkendelse af bygningstegninger m.m. i områder, der vel ligger inden for 100 m fra stranden, men landværts den i 1937 af strandfredningskommissionen konkret nærmere stranden fastlagte strandbeskyttelseslinie. En del bebyggelse i disse såkaldte censurzoner er placeret inden for områder reguleret ved byplanvedtægt eller lokalplan, mens resten er beliggende i landzone og således omfattet af planlægningslovens bestemmelser om zoneinddelinger og landzoneadministration. Det må derfor anses for forsvarligt nu at undlade det indseende med byggeriernes udformning, farvevalg o.lign., som censurbestemmelserne medfører.

Til § 94

Nr. 1. Der henvises til lovforslagets § 38, stk. 6, med bemærkninger.

Der foreslås en såkaldt »bonusordning« i skovloven. Ifølge denne lov er det miljøministeren, der har kompetencen til at ophæve eller suspendere fredskovpligt og til at fravige reglerne om god og flersidig skovdrift. Efter forslaget er der kun »bonusvirkning« for fredninger, der gennemføres efter naturbeskyttelsesloven, men ikke for eksisterende fredninger efter naturfredningsloven. Det tilføjes, at skovlovens bestemmelse om, at tilladelse kan gives på vilkår om udlægning og tilplantning af vederlagsareal, kun sjældent har været anvendt i forbindelse med fredningssager. Det bemærkes i øvrigt, at skovlovsmyndigheden skal have tilsendt fredningsforslag i sager, der berører fredskov, jf. lovforslagets § 37.

Nr. 2. Ændringen er udtryk for en justering af lovteksten.

Nr. 3. Ændringen er af ren teknisk karakter.

Nr. 4. Som en konsekvens af, at Naturfredningsrådet ikke foreslås lovfæstet, skal Skovrådets sammensætning ændres, da Naturfredningsrådet efter skovlovens § 41, stk. 3, er repræsenteret heri. For at fastholde balancen mellem repræsentationen fra på den ene side skovbrugserhvervet og på den anden side de natur- og friluftsmæssige interesser i skovene, foreslås Naturfredningsrådets repræsentation erstattet af en repræsentant for det naturvidenskabelige område, og at dette medlem udpeges af miljøministeren. Det vil være naturligt, at udpegningen sker efter indstilling fra det råd, som afløser Naturfredningsrådet, jf. § 64.

Rådets sammensætning er i øvrigt uændret.

Til § 95

Bestemmelsen er en konsekvens af forslaget om, at
95 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

fredningsnævne fremover kun skal behandle egentlige fredningssager, mens sager om bygge- og beskyttelseslinier m.v. overgår til enten amtsråd eller kommunalbestyrelser.

Til § 96

Bestemmelserne i *nr. 1* og *2* er en konsekvens af forslaget om, at sandflugtsloven ophæves og sandflugtskommissionerne nedlægges.

Nr. 3 indeholder alene ændringer, der er af redaktionel art.

Reglen i *nr. 4* er en konsekvens af forslaget om at nedlægge fredningsnævne fremover kun skal behandle egentlige fredningssager, og at henlægge størsteparten af de øvrige sager til amtsrådene, der tillige er myndighed efter kystbeskyttelsesloven. Det forudsættes, at amtsrådet også ved den fremtidige administration af § 17, stk. 2, tager hensyn til de interesser, der kommer til udtryk i lovforslagets § 22.

Til § 97

Den gældende § 19, stk. 4, i hegnsloven har følgende ordlyd:

»Stk. 4. Ejeren af en til skov grænsende ejendom kan kræve, at skovejeren i skellinien kapper grene i større højde end i stk. 2 anført, når hegnsynet efter indhentet erklæring fra formanden for fredningsnævnet og statens tilsynsførende med de private skove eller, hvis sidstnævnte skønnes inhabil, fra en af Landbrugsministeriet udpeget forstlig sagkyndig finder, at betydningen af sådan kapning væsentlig overstiger de af kapningen følgende ulemper for skovbrynets landskabelige værdi eller for skoven.«

Ændringsforslaget er begrundet i 2 forhold. Dels ændres fredningsnævne med vedtagelse af forslag til lov om naturbeskyttelse. Dels har den nye skovlov fra 1989, lov nr. 383 af 7. juni 1989, nedlagt institutionen »Statens tilsynsførende med de private skove«. I stedet er tilsynsopgaverne henlagt til statskovdistrikterne. Derudover er skovlovens formål udvidet til også at varetage bl.a. landskabelige hensyn.

Det skønnes derfor, at lederen af et statsskovdistrikt (skovrideren) kan varetage både de landskabelige og de forstlige hensyn i en nabotvist af denne art.

Det bemærkes, at inhabilitet hos skovrideren navnlig kan forekomme, når den pågældende skov tilhører Statsskovbruget.

Til § 98

Forslaget er en konsekvens af, at Overfrednings-